

[Statsministeren.]

udgiftsforøgelser på statsbudgettet, hvoraf uddannelsesudgifterne er langt de væsentligste, bliver der ikke plads til megen udvidelse af det private forbrug, hvis der også skal være noget til erhvervslivets investeringer. Jeg vil ikke forsøge at imødegå opfattelsen af, at det er det, regeringen finder nødvendigt, for det er det.

Jeg må også ganske kort svare på det, hr. J. O. Krag sagde om regeringens forskellige holdning til renten. Ja, udviklingen var rigtigt beskrevet. Men i den periode, som hr. J. O. Krag brugte til sammenligning, steg den europæiske rente i løbet af ganske få måneder fra 6 pct. til over 12 pct., ja, da den var på sit højeste, nåede den 13 pct. Enhver vil forstå, at med sin enormt store udenrigshandel og sin enorme afhængighed af den internationale økonomi har Danmark ingen mulighed for at frigøre sig for virkningerne af det. Med en så voldsom stigning i det internationale renteniveau kan dansk økonomisk politik, herunder rentepolitikken, ikke være upåvirket af; det tror ingen på.

For at der ikke skal sætte sig nogen misforståelse, må jeg understrege, at det, jeg sagde i aftes, ikke var, at produktionen ville blive lavere. Nej, jeg sagde, at vi i 1969 havde haft, så vidt man indtil nu havde kunnet gøre det op, en produktionsstigning på 7 pct., og jeg ville tro, at man i 1970 ikke skulle kalkulere med en produktionsstigning på mere end 4 pct., men altså dog en stigning, og da det er en stigning fra et højere udgangstal, er der dog tale om en ganske pæn stigning, der i øvrigt stort set svarer til det, vi er vant til. Vi kan sikkert alle være enige om at ønske, at denne stigningstakt kunne øges, for så bliver der jo bedre mulighed for at få den samfundsøkonomiske balance til at holde til en samtidig stigning i de offentlige og de private budgetter og investeringerne.

Jeg vil gerne sige til hr. Anker Jørgensen, at jeg vel lagde mærke til forskellen i forespørgslernes formulering. I og for sig synes jeg også, der var en klar forskel i argumentationen fra hr. Anker Jørgensen og fra hr. Krog Hansen for, at man havde rejst denne forespørgselsdebat. Det har jeg registreret, og jeg accepterer det derfor uden videre, når hr. Anker Jørgensen siger, at det, soci-

aldemokratiet gør i dag, er i fortsættelse af den kritik, man hele tiden har fremført mod regeringens politik. Det kan jeg så tage som udgangspunkt for min besvarelse.

Hr. Anker Jørgensen gjorde en række synspunkter gældende og fremlagde nogle tanker om, hvilke forslag man fra socialdemokratiets side mente kunne være nødvendige. Det siger sig selv, at jeg på grundlag af i en tale angivne ønsker ikke med få timers varsel kan beregne helt nøjagtigt, hvad ønskerne vil betyde totalt. Men alligevel: når jeg stiller de 10 punkter op, som hr. Anker Jørgensen anførte, giver det til resultat, at man må skønne, at de foreslåede skattelettelser og de foreslåede udgiftsforøgelser tilsammen vil andrage ca. 2 milliarder kr. Det holder vi ikke til. Det betyder ikke, at regeringen ikke gerne vil være med til at se på en lang række af de ting, som hr. Anker Jørgensen drog frem; men jeg er nødt til igen at understrege, at en slækkelse af finanspolitikken anser regeringen ikke for mulig.

Hr. Anker Jørgensen kom med nogle kritiske bemærkninger vedrørende visse forhold inden for byggeindustrien. Dertil vil jeg gerne sige, at vi inden for regeringen er bekendt med, at monopoltilsynet i øjeblikket gennemgår byggeriets såkaldte B&W-rapport, og er indstillet på at tage de problemer op, der har relation til monopol- og licitationslovens anvendelse. Det synes vi også inden for regeringen er rimeligt, og det er derfor med tilfredshed, vi har konstateret, at monopoltilsynet har taget dette op.

På ét punkt gjorde hr. Anker Jørgensen sig efter min opfattelse skyldig i en alvorlig fejlregning eller fortalelse. Hr. Anker Jørgensen sagde, at regeringen havde lettet formueskatten med 200 mill. kr., men det er der ikke tale om. Formueskattens provenu er anslået til følgende beløb: for finansåret 1968-69 295 mill. kr., for finansåret 1969-70 275 mill. kr. og for 1970-71 igen 295 mill. kr. Der er altså overhovedet ikke tale om et provenutab på 200 mill. kr., men i ét finansår tale om et mindre provenutab på ca. 20 mill. Dette være hermed sagt, for det kan ikke være rigtigt, at der fra en debat som denne skal sætte sig misforståelser af den størrelse.

Med hensyn til spørgsmålet om kompensation til pensionisterne har regeringen,